

15. zastavení:

Ježíš žije

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Prvního dne v týdnu šly ženy časně ráno ke hrobu a viděly, že kámen od hrobu je odvalený. Vešly dovnitř, ale Ježíšovo tělo nenašly. Ježíši, ty jsi přemohl smrt. Ty žiješ a chceš, abychom ani my nezemřeli, ale abychom žili. Dej, ať tomu uvěříme a radujeme se z toho. Amen.

(rozžatá svíce, než ji položíme do středu kříže, můžeme si ji předávat z ruky do ruky)

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **ŽIVOT** je. Aleluja, aleluja... Amen.

Křížová cesta

Modlitby matek

KAMENY

Pane Ježíši, přicházíme k Tobě, abychom prosily za své děti, a abychom prosily samy za sebe. Každé zastavení na Tvé křížové cestě je také zastavením na naší životní cestě. I my na své cestě potkáváme samotu, zklamání, pády a bolest, ale také potkáváme ty, kteří nám chtějí podat ruku a povzbudit nás.

1. zastavení:

Ježíš je nespravedlivě souzen a odsouzen na smrt

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Každá z nás ví, jak to bolí, když se s námi zachází nespravedlivě. Mnohé z nás zažíváme, jak nás odsuzuje člověk, který je nám blízký nebo naše dospívající dítě. Známe však také i to, že jsme my nespravedlivé k druhým - třeba právě k našim dětem. Hodnotíme je, pohoršujeme se nad nimi, nemilosrdně je odsuzujeme.

Odsuzování je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co je to být nespravedlivě hodnocen a odsuzován.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen nespravedlivého odsuzování jednoho člověka druhým člověkem** a prosíme Tě, abys tyto bolesti postupně uzdravoval jak v nás, tak i v našich dětech.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **ODPUŠTĚNÍ** je.

14. zastavení:

Přátelé ukládají Ježíše do hrobu

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje, ho doprovázely a pomáhaly, když jeho mrtvé tělo ukládali do hrobu. Hrob, kámen, temnota hrobu, která příkrývá poslední naději na život. Všechno nasvědčuje tomu, že je konec. Je těžké uvěřit slovům, že pšeničné zrno musí být uloženo do země, aby mohl vzklíčit nový život. Známe situace, kdy se všechno zdálo ztracené, ale najednou se objevilo nečekané řešení. Zažily jsme chvíle, kdy jsme ztrácely naději a Bůh nás z této situace vyvedl.

Beznaděj je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty jsi naše naděje, že všechno dobře dopadne. Ty jsi nevstal z mrtvých hned po své smrti na kříži. Ty jsi šel i tou poslední cestou, která bude jednou i naší poslední cestou ke hrobu. Tím, že jsi vstal z mrtvých, jsi nám dal naději, že jsi mocnější než smrt, naději, že hrob nebude znamenat konec naší životní cesty. Naději, že přemůžeš i naši smrt.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen beznaděje** a prosíme Tě, buď naší nadějí v nejtěžších chvílích života i ve chvíli smrti.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **NADĚJE** je.

13. zastavení:

Ježíše snímají s kříže a pokládají ho na klín jeho matce

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Maria drží svého mrtvého syna v náručí, tak jako matka drží své dítě. Bolest jako meč jí proniká srdcem. Už se na nic neptá. Je pouze matkou, matkou bolestnou. Loučení vždy bolí. Když zemře někdo blízký, když zemře dítě, prožívá maminka to nejhorší. Maria si to prožila do krajnosti. Proto nám rozumí, když prosíme za své děti. Ví, o čem mluvíme, když naříkáme bolestí a doufáme, že naši bolest donese k Bohu.

Loučení s milovaným člověkem je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Tvá matka odpověděla „ano“, když jí anděl řekl, že bude matkou Božího Syna. Tak jako pro Marii je často i pro nás „ano“ souhlasem s utrpením, které předem ani netušíme.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen rozloučení s milovaným člověkem**. Dej nám odvahu a sílu říci „ano“ životu, přátelství a lásce, říci „ano“ Tobě, i když nevíme, co všechno toto „ano“ bude zahrnovat.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, ty jsi tam, kde **LOUČENÍ** je.

2. zastavení:

Ježíš bere na svá ramena kříž

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Každá z nás nese nějaký kříž. Jsou kříže, které jsou vidět, ale jsou také kříže, které leží hluboko v našem srdci a často o nich ví jen Bůh. Zamysleme se na chvíli:

- Která událost je pro mě těžká? Co bych nejraději, aby nebylo?
- Co jsem prožívala, když jsme byla jako moje děti? Co je pro mě těžké teď?

Co je těžké pro moje děti? Jaký kříž nesou ony?

Naše těžkosti jsou jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co je to nést kříž.

Pokládáme na tvou křížovou cestu **kámen našich těžkostí a těžkostí našich dětí** a prosíme Tě, pojď s námi a pomáhej nám tyto těžkosti nést.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **TĚŽKÝ KŘÍŽ** je.

3. zastavení:

Ježíš padá poprvé pod křížem

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Upadnout - to vždycky bolí - a je jedno, z jakého důvodu. Obličej na zemi není obličejem vítěze. Každá z nás ví, co se stane, když dítě upadne. Začne plakat. Maminka přijde, dítě utěší a bolest je pryč, slzy jsou pryč. Když upadneme my dospělí, už to tak lehce nefunguje. Padáme únavou, vyčerpáním, starostmi, ale upadnout se dá také tím, že přeceníme své síly, že někomu ublížíme... Každá z nás ví, jak je těžké po upadnutí zase vstát.

Je to jako kámen, který nás táhne k zemi.

Pane Ježíši, Ty víš, jak je těžké vstát, kdy člověk upadne. Ty víš, jak je těžké, když člověk vstává sám a nemá nikoho, kdo by mu pomohl.

Pokládáme na tvou křížovou cestu **kámen našich pádů**, děkujeme Ti, že nás neodsuzuješ ani neposuzuješ a prosíme Tě, dávej nám odvahu vstát a jít dál.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **ODVAHA** je.

12. zastavení:

Ježíš umírá na kříži

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ježíš zemřel. Zemřel kvůli nám, zemřel za nás, zemřel pro nás. Obětoval svůj život, obětoval se. Ježíš - Zachránce nasazuje svůj život pro lidi. Není smysluplnějšího nasazení, není možné být tu ještě více pro druhé. I my se obětujeme, nasazujeme se. Za své děti, za svou práci, zdraví, přátele, volný čas... Mnohdy se obětujeme zbytečně nebo za věci, které připadají důležité jen nám. Časem zjistíme, že byly zbytečné, a že zbytečné bylo i naše úsilí. Pachtíme se, usilujeme, prosazujeme, obětujeme se mnohdy bez většího smyslu.

Zbytečné úsilí a marné nasazování se a obětování se je jako kámen, který leží na srdci a tíží.

Pane Ježíši, Ty víš, co to je obětovat život za život. Boží Syn obětoval svůj život za život člověka.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen našeho zbytečného úsilí i upřímné lidské snahy** a děkujeme Ti, že jsi zemřel pro nás, pro naše děti, pro všechny lidi. Děkujeme Ti, že dáváš našemu životu smysl.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, ty jsi i tam, kde **SMRT** je.

11. zastavení:

Ježíše přibíjejí na kříž

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Ukřižovali ho. Jak krátce a stručně je to napsáno, jak dlouhá a nepředstavitelná je za těmito slovy skrytá bolest. Bolest. Často se s ní v životě setkáváme. Provází nás od narození, prožívaly jsme úrazy a operace našich blízkých i svoje. Chvilé, kdy bolí tělo, však nemusejí být ty nejhorší. Duše bolí mnohdy více. Je to bolest zklamání, ponížení, pronásledování, bolest závidění, nenávisti, nespravedlnosti. Tu nej-větší bolest mnohdy působí člověk člověku. Bolest působí naše děti nám, bolest působíme my jim.

Bolest, kterou způsobuje člověk člověku, je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty rozumíš každé bolesti.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen bolesti** a prosíme Tě, pomáhej nám, ať si umíme uvědomit, že v každé bolesti jsi s námi a že ji neseš s námi společně.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **BOLEST** je.

4. zastavení:

Ježíš potkává svou matku

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Toto zastavení je pro nás maminky nejbližší. Každá z nás chce pro své dítě to nejlepší.

Jak se jako maminka cítím, když moje dítě něco trápí? Když je dítě nemocné a něco ho bolí? Když se mu něco nedaří, když se mu kamarádi smějí? Tak ráda bych mu pomohla. Možná některá z nás prožila i strach o život svého dítěte ... Když je dítě malé, ještě ho můžeme chránit. Ale čím je starší, tím více se nám vzdaluje. Přesto je každá z nás stále připravena být svému dítěti kdykoli k dispozici, kdykoli mu pomoci a sdílet s ním radost i bolest.

Bolesti mateřské lásky jsou jako kameny, které leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, jak bolí mateřská láska tam, kde neumí pomoci a zachránit.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen naší mateřské lásky** a děkujeme Ti za Tvou matku Marii, protože ona nám maminkám rozumí a přimlouvá se za nás, za naše děti a za naše blízké.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **LÁSKA** je.

5. zastavení:

Šimon pomáhá Ježíšovi nést kříž

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Simon se právě vracel z pole, když mu vojáci naložili na ramena kříž úplně cizího člověka. A on ho nesl s ním. Mnohdy se chováme podobně. Někdy jsme jako Šimon, který pomáhá, jindy zase jako Šimon, který dělá věci jen z donucení. Zkusme se zase zamyslet:

Co dělám ráda a co naopak nerada?

S čím mi dítě rádo pomáhá? Komu pomáhá rádo a komu nerado? Snažím se o to, aby se moje děti naučily pomáhat druhým lidem? Jak je to se mnou? Mám také svého „Šimona“, na kterého nakládám své těžkosti a trápení?

Naše neochota k pomoci je někdy jako kámen, který tíží druhého člověka a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co je to potřebovat pomoc druhého člověka a jak je těžké pomoc od cizího člověka přijmout.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen naší neochoty k pomoci druhému člověku** a prosíme Tě pomáhej nám rozpoznat chvíli, kdy máme ochotně nastavit svá ramena třeba i pro kříž úplně cizího člověka.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **POMOC** je.

10. zastavení:

Ježíšovi berou oděv

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Křížová cesta je u konce. Odsouzený už nemá žádná práva, ani žádný úkol. Jen umřít. Berou mu i tu poslední důstojnost, jeho šaty. Ježíš přišel o všechno. Zkusme se zase chvíli zamyslet:

- Na kterých věcech (předmětech) mi hodně záleží?
- Kterých věcí bych se dokázala snadno vzdát?
- kterou věc bych rozhodně nechtěla přijít?

Jaké je to u mých dětí? Na čem jim záleží? Dokážou se vzdát svých oblíbených věcí?

Kolik lidí každodenně přichází o všechno - o domov, o práci, o vztahy, o zdraví, o majetek. Zůstávají ve světě bez prostředků, bez pomoci, bezmocní...

Bída a bezmocnost je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co to je, když člověku nezbývá nic jiného než holý život.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen lidské bídy a bezmoci**. Prosíme Tě za všechny lidi, kteří se ocitli v takové situaci, a prosíme také za sebe, abychom zvládli chvíli, kdy budeme odevzdávat vše, co tady na zemi máme.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **ODEVZDANOST** je.

9. zastavení:

Ježíš padá pod křížem potřetí

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Čím delší je cesta, tím těžší je kříž. Když přemýšlím nad svými dětmi a nad jejich výchovou, vždy najdu, něco, co pokazím, udělám stejnou chybu, i když jsem si stokrát řekla, že to budu dělat jinak. Neumím zvládnout svou netrpělivost, nepořádnost, vznětlivost a spoustu jiných věcí... Někdy je to všechno už nad mé síly a vše se stále opakuje. Vstanu, upadnu, vstanu, upadnu... někdy mě napadá, co kdybych zůstala ležet a už nevstala?

Zoufalství je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co je to padat a vstávat, padat a znovu vstávat, Ty víš, jak důležité je dojít do konce.

Pokládáme na tvou křížovou cestu **kámen našeho zoufalství** a prosíme tě, vstaň za nás, když už to samy nezvládneme.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **VÍRA** je.

6. zastavení:

Veronika podává Ježíši šátek

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Veronika stojí na okraji cesty. Odvažuje se stát uprostřed zvědavců, pro které je křížová cesta jenom divadlem. Veronika přemýšlí, jak Ježíšovi alespoň trochu pomoci. Podá mu svůj šátek, aby si otřel obličej. Vzpomínejme na své dětství:

Možná byl mezi našimi spolužáky nebo **kamarády** někdo, komu **se druzí** posmívali nebo ho odstrkovali. Možná jsem to byla právě já. Víím, co to je, když se mi vysmívali v dětství, ale možná to prožívám i teď. Cítím se ponížená, smějí se mi sousedé, kolegové v práci. Možná ponižují a zesměšňují mé dítě. Lidé zneužívají svoji moc a sílu, aby ponížili druhého. Někdy je potřeba velké odvahy i k malému a nepatrnému gestu. Pak se dějí veliké věci.

Výsměch silnějšího člověka slabšímu člověku je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co jaké to je, když lidé zneužívají svoji moc a sílu. Ty víš, jaké velké věci může způsobit gesto nepatrné pomoci a zastání.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen moci jednoho člověka nad druhým** a prosíme Tě, pomáhej nám, ať se dokážeme zastat těch, kteří jsou ponižováni a dej nám sílu, aby nás nezlomilo to, když někdo ponižuje nás.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **DŮVĚRA** je.

7. zastavení:

Ježí padá podruhé pod křížem

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Všechny to známe: únava, vyčerpání. Padáme pod tíhou povinností a starostí - hora špinavého prádla, nemocné dítě, poznámka v žákovské knížce, pěťka ze zeměpisu, manžel přišel nazlobený z práce, bolí mě zub, potřebuji ještě dokončit něco do práce a zaskočit k babičce, která telefonovala a vyčítala nám, že je sama a že na ni nemá nikdo čas. Nestíháme.

Honíme sebe a honíme i lidi kolem sebe. Padáme, protože je to nad lidské síly a pak jsme unavené tak, že by člověk nejraději někam „zalezl“ a všechno zaspal.

Kámen únavy, vyčerpání a spěchu je dalším kamenem, který tíží a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, co je to být unavený a vyčerpaný. Být někam vlečen bez radosti a pokoje v srdci.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen únavy, vyčerpání a spěchu** a prosíme **Tě**, nauč nás rozpoznávat chvíle, kdy se máme zastavit, odpočinout si, abychom mohli jít dál v pokoji a v radosti.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **POKOJ** je.

8. zastavení:

Ježíš potkává plačící ženy

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste a děkujeme Ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

V davu kolem odsouzeného šlo velké množství lidí, mezi nimi také ženy, které nad ním naříkaly a plakaly.

Plakat nad druhým člověkem, plakat nad svými dětmi ... to je něco, co také dobře známe. Může to být pláč nad tím, že se dítě špatně učí, že provedlo něco zlého, že udělalo ostudu, že přišlo o práci, že se mu rozpadla rodina ... Často však pláčeme také nad tím, že jsme se jej snažily dobře vychovat a teď nežije podle našich představ, pláčeme nad tím, že jsme ve výchově něco zanedbaly nebo že se naše dítě obrací k Bohu zády. Jsou to slzy upřímné i slzy zbytečné, slzy matek, slzy otců, slzy osamělých, slzy nepochopených, slzy, které nikdo nevidí.

Pláč je jako kámen, který leží na srdci a tlačí.

Pane Ježíši, Ty víš, jakou cenu má pláč jednoho člověka nad druhým člověkem. Ty znáš hloubku lidského citu.

Pokládáme na Tvou křížovou cestu **kámen našich slz**. Ty víš nad čím pláčeme, Ty víš, o každé naší slze. Prosíme, pomoz nám, ať nám naše slzy nezabrání vidět trápení druhých lidí.

Ty jsi tam, kde lidé žijí, Ty jsi tam, kde **SOUCIT** je.